

ת"פ 20197/06/18 - מדינת ישראל נגד ט"כ

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 20197-06-18 מדינת ישראל נ' ט"כ

לפני
המאשימה
כבוד השופט ציון קאפח
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד דליה וייסברג

הנאשם
נגד
ט"כ
ע"י ב"כ עו"ד אבישג כהן

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב האישום שעניינו העבירות כדלקמן :

הצתה-עבירה לפי סעיף 448(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); ויזק בזדון-עבירה לפי סעיף 452 לחוק.

1. עובדות כתב האישום :

הנאשם הינו בן דודה של המתלוננת ובין הנאשם לבין המתלוננת ומשפחתה קיים סכסוך.

בעקבות הסכסוך גמלה בלב הנאשם החלטה להצית את רכב המתלוננת.

ביום 3.6.18 הגיע הנאשם למקום מגורי המתלוננת ומשהבחין בה מחנה את רכבה, נסע מהמקום והצטייד בקרשים, בקבוק דלק ומצת. לאחר מכן, שב הנאשם למקום חניית המכונית, הניח את הקרשים בתוך שקית, שפך לתוכה דלק והניח את השקית מתחת למכונית. לאחר מכן שפך את שאריות הדלק על המכונית ועל הקרקע, יצר שביל הצתה ושילח אש באמצעות המצת.

בעקבות כך, התפשטה במקום דליקה אשר אחזה במכונית ונגרם נזק רב למכונית.

2. הסדר הטיעון

עמוד 1

הנאשם יודה בכתב האישום, הטיעון לעונש יהיה פתוח אך במסגרת הטיעונים לעונש תהיה ההגנה רשאית להגיש הודעות מתיק החקירה אודות הרקע לסכסוך המשפחתי המשקפות את החוויה שחוזה הנאשם.

במעמד הצגת ההסדר וההרשעה הופנה הנאשם לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר לעניין העונש.

3. ראיות לעניין העונש

מטעם התביעה העידה המתלוננת כי התעוררה בעקבות הריח השרוף. משהתחוויר לה כי מכוניתה נשרפה היה ברור לה כי הנאשם הוא שעומד מאחורי ההצתה. היא תמזה כיצד ידע הנאשם היכן היא מתגוררת.

תחושות של כעס, פחד, חוסר הבנה, השפלה ומתח היו מנת חלקה. מאז, היא חווה סיוטים לפי שהמקום הבטוח עבורה הפך למקור פחד וחשש. היא חשה סיוטים שהנאשם רוצה ויכול לפגוע בה. במשך 3 חודשים שלאחר ההצתה, הייתה מגיעה מהעבודה לדירתה ומציצה שמא דבר מה רע אורב לה מעבר לדלת.

במעטפת החברתית והקהילתית היא ניזוקה. בעל הדירה רצה לפנות אותה ואנשים התבוננו בה משל היא שייכת לעולם התחתון.

גם במישור הכספי היא ניזוקה. עיתוי ההצתה, חודש יוני, הינו חודש עמוס מבחינת עבודתה כמורה למחול ומנהלת חוגים. היא לא תפקדה ונאלצה לנוע ממקום למקום במוניות ואוטובוסים שעלו לה כסף רב. בנוסף, ביטוח המכונית התייקר.

מטעם ההגנה הוגשו המסמכים הבאים:

מכתב מאת מ.א, איש חינוך במקצועו, הנוהג לארח את הנאשם מעת לעת. במכתבו סיפר כיצד הנאשם ידע להתנהג לבנו בן 17-בעל צרכים מיוחדים וחולה באלופסיה קשה-בסבלנות ובעדינות אין קץ, משחק איתו ומקשיב לו בקשב רב תוך יחס אישי.

מכתב מאת ג.א אשר העסיק את הנאשם עשרה חודשים עובר למעצרו. במכתב נאמר כי במהלך עבודתו גילה הנאשם אחריות, נתינה, נימוס, חביבות ותודעת שירות גבוהה. הכותב הוסיף כי לאחר שחרור הנאשם ממעצר, הוא שמח לקלוט אותו בשנית במקום העבודה.

כן הוגשו מטעם ההגנה, במסגרת הסדר הטיעון, 3 הודעות מתיק החקירה אודות הרקע למעשה. לתוכן ההודעות אתייחס בפרק נסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

תסקיר שירות המבחן

התסקיר סוקר נסיבותיו האישיות של הנאשם שהינו בן 45, גרוש ואב לנער בן 15. אשר לרקע המשפחתי ולהשלכות

ארוכות הטווח יש להפנות לעמ' 2 לתסקיר. במהלך צו פיקוח מעצר שולב הנאשם בהליך טיפולי, התמיד בהגעה למפגשי הקבוצה, שיתף פעולה באופן המקדם הבנתו ביחס לנסיבות מעצרו ובכלל זה בחן מוקדי הסיכון במצבו. הנאשם לקח אחריות על ביצוע העבירות, הביע חרטה והתייחס לרקע לביצוען כפי שיפורט בפרק נסיבות הקשורות בביצוע העבירה. הנאשם ביטא אכזבה עצמית נוכח המעשה הקיצוני והחריג, תחושת בושה כלפי משפחתו והביע אמפתיה כלפי המתלוננת.

במסגרת הערכת הסיכון התרשמה קצינת המבחן כי חרף המשברים והרקע המשפחתי המורכב עלה בידי הנאשם להתנהל באופן נורמטיבי ולגלות מעורבות הורית אחראית. עם זאת, נוכח התנהלות לא מווסתת ושולית מצדו במצבי משבר, העריכה קצינת המבחן כי רמת הסיכון להתנהלות אלימה הינה בינונית ומידת החומרה הצפויה אם תתרחש הינה בינונית אף היא.

מנגד, סבורה קצינת המבחן, כי שילוב הנאשם בטיפול, עשוי להיות גורם ממתן ומפחית סיכון נוכח אלה: היעדר עבר פלילי, תפקוד נורמטיבי חרף הקשיים שחווה, נטילת האחריות וגילוי אמפתיה כלפי המתלוננת, שיתוף הפעולה עד כה בתוואי הטיפול וההליכים המשפטיים אשר היוו גורמים מרתיעים ומציבי גבול.

אחר כל אלה חתמה קצינת המבחן את התסקיר בהמלצה כי יוטל על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות, צו מבחן למשך שנה, פיצוי למתלוננת ומאסר על תנאי.

4. טיעונים לעונש בתמצית

התובעת ציינה בטיעוניה כי הרקע להצתה על ידי הנאשם הינו סכסוך בין שתי משפחות. לאחר אותו סכסוך הנאשם הגיע באמצע הלילה לרח' מרכזי בת"א והצית מכונת המתלוננת בעזרת קרשים שהניח מתחת לרכבה. התובעת הגישה את הצילומים של הנזק שנגרם לרכב וכן פסיקה לעניין היזק בזדון- על פיה נע המתחם בין מספר חודשים עבודות שירות ועד 18 חודשים וכן פסיקה בעניין עבירות הצתה, על פיה נע המתחם בין 18 חודשי מאסר בפועל ועד 40 חודשים..

מבחינת העבירות מדובר בתכנון שקדם לביצוע העבירה, ריבוי פעולות של הנאשם בביצוע עבירת ההצתה. מדובר בנזק פוטנציאלי רב שהסתיים במזל אך בנזק לרכוש ולא בנזק אחר. מבחינת תסקיר שירות המבחן, הנאשם עבר הליך טיפולי לאחר שחרורו ממעצר. התובעת אמרה כי אף שאין מדובר בתסקיר שלילי, עדיין יש לזכור חומרת העבירה ועל כך שבאישון לילה לאחר סכסוך החליט הנאשם לפגוע במתלוננת ולהצית את רכבה.

לסיכום אמרה התובעת כי מאחר שמדובר בנאשם ללא עבר פלילי, אשר לקח אחריות על ביצוע העבירות וחסך זמן שיפוטי בכך שלא ניהל את התיק. על כן ביקשה לאמץ את המתחם, למקם אותו בתחתית המתחם ולהשית עליו מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי משמעותי למתלוננת והרחקה מהמתלוננת. עוד ציינה התובעת כי הנאשם היה עצור מיום 4.6.18 ועד יום 9.8.18. מאז שחרורו, נתון הנאשם נתון במעצר בית בשעות הלילה ויכול לצאת בשעות היום בליווי.

בטיעוניה לעונש הפנתה ב"כ הנאשם לאלה :

גילו של הנאשם, עברו הנקי, המלצת שירות המבחן בעוד היא סבורה שיש להסתפק בשל"צ לצד צו פיקוח .

הסכסוך שהיה בתוך המשפחה אשר הוביל את הנאשם למעשיו נשוא כתב האישום וכיצד הגיע אחיה של המתלוננת לבית הנאשם עם אלה ותקף אותו.

תחושותיו של הנאשם באותה עת- כיצד חש מושפל, מפוחד ומאויים ורצה שיניחו לו לנפשו.

ההודאה בהזדמנות הראשונה.

את טיעוניה חתמה בעתירה כי בית המשפט יחרוג ממתחם העונש ההולם לטובת הפן השיקומי.

אף ב"כ הנאשם תמכה יתדותיה בפסיקה אודות מדיניות הענישה הנוהגת.

הנאשם בדבריו הביע חרטה על המקרה ואמר כי יכול היה לפתור את הסכסוך בדרך אחרת. תאר כי היה לחוץ מאוד מהסכסוך שפרץ ולא ישן בלילות. מאז המקרה עובר תקופה לא פשוטה. המעצר היה קשה. מאז הוא עבר תהליך אישי אשר גרם לו להבין את חומרת המעשה שעשה. הוא כבר לא אותו אדם והוא מבקש התחשבות מבית המשפט.

5. דיון

הערך החברתי שנפגע

עבירת ההצתה כורכת עמה סיכון רב ונזקים גדולים לרכוש ולנפש.

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם הם שלומה ובטחונה של המתלוננת בפרט והציבור בכלל, לבל יגרמו כתוצאה ממעשי ההצתה פגיעות ברכוש או פגיעות בגוף ובנפש.

בית המשפט העליון עמד לא אחת על חומרתה של עבירת ההצתה ועל הצורך להיאבק בה באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה:

"רבות נכתב ונאמר אודות חומרתה היתרה של עבירת ההצתה, שתחילתה ידועה ואחריתה מי יסורנה', שכן מנהגה של האש להתפשט מבלי יכולת שליטה תוך גרימת נזקים ואף סיכון חיי אדם [...]. הצתה נתפסת כעבירה חמורה, לא רק בשל הסכנה האינהרנטית הטבועה בה, אלא גם בשל המסר העברייני האלים העולה ממנה, מסר שיש בו כדי להטיל אימה ופחד ולפגוע בתחושת הביטחון האישי של הציבור [...]. לא בכדי קבע המחוקק את העונש המרבי על עבירה זו ל-15 שנות מאסר, אף במקרים בהם לא היתה כל כוונה לפגוע בנכס ציבורי או בבני אדם" (ע"פ 4311/12 סורי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 3 (8.11.2012)).

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

הנאשם תכנן את המעשה. לדברי המתלוננת לא ברור לה כיצד איתר הנאשם את כתובתה. לאחר שהבחין בה מחנה את רכבה, הוא עזב את המקום, הצטייד בכל הדרוש להצתה, שב למקום והכין באופן מוקדם את התשתית להצתה, הניח את השקית מתחת למכונית ויצר שביל הצתה. לאחר מכן שילח את האש ונמלט מהמקום.

המתלוננת העידה אודות הנזק שהיה צפוי להיגרם מעצם הצתת המכונית במרכז העיר. עוד העידה, כמפורט לעיל, אודות הנזקים שנגרמו לה ברבדים השונים של חייה לבד מהנזק שנגרם למכונית.

אשר לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה הסכימו הצדדים, במסגרת ההסדר, כי ההגנה תהיה רשאית להציג הודעות מתיק החקירה.

בהודעת הנאשם מיום 4.6.18 הוא סיפר כי עת ביקר בבית סבתו והחמיא לה על המאכלים שהכינה, גידפה אותו אם המתלוננת בעוד שאבי המתלוננת דחף אותו החוצה ואיים עליו לבל יגיע יותר לבית הסבתא. בנוסף, אח של המתלוננת, ארבע לו ליד ביתו, **שבוע עובר להצתה** והיכה בלום בגבו וגרם נזק לאופנוע שבבעלותו. לדבריו, הוא חשש ופחד, עזב את דירתו וישן מחוץ לבית במקומות ציבוריים.

עוד הוסיף כי הגיע למצב קיצוני ועל כן ביקש במעשה ההצתה להעביר מסר למשפחת המתלוננת כי ירפו ממנו.

לשאלה כיצד איתר את כתובת המתלוננת ומדוע בחר דווקא בה, השיב כי חברה למבקשי רעתו. אשר לאיתור כתובת המתלוננת הסביר כי לא ידע היכן גר אחיה. מנגד, הוא ידע שהיא מתגוררת באזור רח' נחלת בנימין ולרוע המזל הוא נתקל בה מחנה את רכבה.

הנאשם הביע צער על אשר אירע והדגיש כי קיווה שהאש ששילח בשביל ההצתה שיצר על המדרכה, לא תתפשט.

בהודעה שניה של הנאשם מיום 6.6.18 הודה כי טעה שעה שלא פנה למשטרה עת חש מאוים והביע צער על הודעות ובהן גידופים ששלח להורי המתלוננת.

בהודעת אחי המתלוננת ד.פ. מיום 4.6.18 הוא אישר כי הנאשם סולק בדחיפות מבית הסבתא וכי הוא עצמו הגיע לבית הנאשם לאחר שזה שלח הודעות מאיימות לאביו. לדבריו, ביקש לשוחח עם הנאשם **אך הגיע עם אלה לעת הצורך**. בין השניים התפתח עימות אלים.

הנה כי כן על כפות המאזניים מונחים אלה לצד אלה : מחד, תכנון מוקדם, נזק משמעותי למתלוננת ברכוש ובתחושות חרדה ופוטנציאל לנזק גדול בהרבה בשים לב למיקום המכונית שהוצתה. מאידך, לטענת הנאשם, הוא חש מאוים ונרדף שעה שאח של המתלוננת הגיע למקום מגוריו עם אלה.

עם זאת, הנאשם הכיר בטעותו בכך שלא פנה למשטרה והעדיף לעשות דין לעצמו. אין להסכין עם תופעה בה אדם נוטל את החוק לידי ושוולח " מסר " למבקשי רעתו, לשיטתו.

מדיניות הענישה הנוהגת

עיון בפסיקתו של בית המשפט מגלה כי רף הענישה הנוהג בעבירות הצתה אינו אחיד והוא קשור בקשר ישיר לנסיבות המקרה ולנסיבותיו האישיות של הנאשם.

כך, למשל, בת"פ (ת"א) 30992-10-16 **מדינת ישראל נ' ברכה ואח'** [פורסם בנבו] (18.9.17), אליו הפנתה המדינה, הושתו על נאשם 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל וזאת לאחר שהורשע, במסגרת הסדר טיעון, ביחד עם אחר, בעבירת הצתה, לאחר ששפך נוזל דליק על רכב והצית אותו עת שחנה במתחם חניה סמוך למרכז מסחרי. מתחם הענישה נקבע בין 8 חודשי מאסר ל-22 חודשי מאסר.

בע"פ 5758/13 **נסאסרה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (12.2.2014), אליו הפנתה המאשימה, נקבע מתחם של 18-40 חודשי מאסר בפועל והוטל עונש של 24 חודשי מאסר בגין עבירת הצתה שבוצעה ביחס לשלוש מכוניות.

בת"פ 30001-07-17 **מדינת ישראל נ' טרושצ'קין** [פורסם בנבו] (8.2.18), אליו הפנתה המאשימה ואשר ניתן על ידי בית משפט זה, נקבע מתחם ענישה של 18-40 חודשי מאסר בגין עבירת הצתה ושתי עבירות של היזק לרכוש בזדון. באותו מקרה, הצית הנאשם את רכבו של המתלון, אשר ניהל קשר רומנטי עם אשת הנאשם, בעיצומו של הליך גירושין. **המתלון ישן ברכבו בעת ההצתה**, התעורר עקב העשן הכבד והצליח למלט עצמו מהרכב הבורע. כתוצאה מהאש, ניזוק רכב המתלון כליל וכן דירה בבניין סמוך למקום ורכב נוסף. בהזדמנות נוספת דקר הנאשם את גלגל רכבו של המתלון שעה שחנה במתחם חניה בחולון.

ע"פ 3074/07 **מדינת ישראל נ' אבו תקפה** [פורסם בנבו] (27.3.2008) - לפי כתב האישום, במהלך נסיעה התעורר ויכוח בין משיב 1 לבין נהג אחר. בעקבות הוויכוח החליט המשיב לנקום בנהג האחר, והמשיבים הציתו חממות אשר סברו כי הן שייכות לאותו אדם. המשיבים הודו במסגרת הסדר טיעון, בהצתה והיזק בזדון. הערעור הוא על גזר דינו של ביהמ"ש המחוזי, אשר גזר על המשיבים, נעדרי עבר פלילי, מאסר בפועל של 6 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלון. בית המשפט העליון קיבל את הערעור ברוב דעות והעמיד את תקופת המאסר על 7 חודשי מאסר בפועל. כב' הש' לוי ציין כי ההצתה הייתה האקט האחרון של מסע נקמה מתוכנן, שרק במקרה לא הסתיים בתוצאה קשה יותר. כל אלה, ועל רקע נגע האלימות שפשה בחברה הישראלית, חייבו ענישה מכבידה יותר ואף את כליאתו של המשיב מאחורי סורג ובריח. ענישה זו נועדה לא רק כדי לגמול לעבריין על חומרת מעשיו, אלא גם לשגר מסר לרבים, הואיל וסכסוך בין נהגים הוא, כאמור, תופעה נפוצה, ונקל לשער מה יתרחש בדרכים אם כל נהג יעשה דין לעצמו. לא נעלמו מבית המשפט נסיבותיו האישיות של המשיב והמלצת שירות המבחן, אולם בית המשפט סבר כי ברמת הענישה שננקטה בפרשה זו ע"י בימ"ש קמא אין מענה הולם לצורך להגן על האינטרס הציבורי.

בע"פ 1846/13 **עמאש נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (01.12.13) - דובר בהצתת רכב בצוותא על ידי שניים, על רקע סכסוך בנוגע להחזקת הרכב. כתוצאה מההצתה נשרף הרכב כליל. שני המערערים, צעירים כבני 18-19, הורשעו לאחר ניהול הוכחות, כאשר מערער 1, שהיה נעדר עבר פלילי ולא יוחס לו תכנון, הורשע בעבירת הצתה בלבד ונגזרו עליו 27 חודשי מאסר, ומערער 2 הורשע בעבירת הצתה לצד עבירות נוספות, והוטלו עליו 38 חודשי מאסר לצד הפעלה במצטבר של 6 חודשי מע"ת מתיק קודם, זאת בהתחשב בכך גם שלחובתו עבר פלילי ויוחס לו תכנון ההצתה. במסגרת גזר הדין הדגיש בית המשפט המחוזי את החומרה שבמעשה המערערים, אשר הציתו את הרכב באישון לילה בסביבת מגורים ובסמוך לביתו של המתלון, באופן שיצר סיכון לחיי אדם. בית המשפט העליון דחה את הערעורים על העונש, ואישר כי המתחם הראוי בנסיבותיה של הפרשה הוא **בין 2 - 4.5 שנות מאסר**.

בע"פ 907/14 **רחמים נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (18.11.14) - דובר במערער כבן 19 אשר הורשע בעקבות

הודאתו בעבירות הצתה וקשירת קשר. יחד עם אחר, המערער שפך דלק והצית את רכבה של המתלוננת באופן שגרם לו נזקים כבדים, וזאת לאחר שיומיים קודם לכן ביקשה ממנו להזיז את רכבו שחנה על המדרכה מול ביתה. בית המשפט המחוזי עמד בגזר דינו, בין היתר, על התכנון המוקדם, ועל הנזק הפוטנציאלי הטמון בכל עבירת הצתה, וקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 2 - 4 שנות מאסר בפועל. בהמשך, גזר על הנאשם 30 חודשי מאסר לצד הפעלה במצטבר של 6 חודשי מע"ת מתיק קודם. בית המשפט העליון אישר את המתחם שנקבע, ודחה את הערעור.

ת"פ 4917-08-14 **מדינת ישראל נ' דנדקר** [פורסם בנבו] (15.06.15) -דובר בנאשם כבן 25 אשר הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירת איומים והצתה. הנאשם איים על המתלונן כי יהרוג אותו וישרוף את רכבו, ובהמשך, לאחר תכנון מוקדם, הצטייד בבקבוקי דלק והצית יחד עם אחיו שני רכבים השייכים למתלונן. מעבר לנזק שנגרם לרכבים, קבע בית המשפט כי יש לתת משקל לחומרה, בבחינת פוטנציאל הנזק, לעובדה שההצתה בוצעה בחניה בלב שכונת מגורים ושבנקל יכול היה האירוע להסלים, וזאת אף שההצתה בוצעה בשעת לילה מאוחרת כאשר הסבירות להימצאות אנשים במקום אינה גבוהה. לבסוף, העמיד בית המשפט את המתחם על 18 - 48 חודשי מאסר, והטיל על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל.

מנגד ניתן להצביע על מקרים אחרים אשר בנסיבותיהם נגזרו על נאשמים בהצתה עונשי מאסר בפועל פחותים בחומרתם, למשל:

בת"פ (ב"ש) 21013-06-14 **מדינת ישראל נ' יוסף** [פורסם בנבו] (26.9.16) אליו הפנתה הסנגורית, סטה בית המשפט ממתחם העונש ההולם והעדיף את שיקולי השיקום. משכך הטיל בית המשפט של"צ על הנאשם, אשר הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בהצתת מועדון, שלא על רקע סכסוך קודם, ללא תכנון מראש ובלי שנגרם נזק משמעותי לרכוש. הנאשם שהה במעצר תקופה של כ-8 חודשים ועבר הליך שיקום משמעותי ובית המשפט ראה כי בנסיבות העניין ראוי לסטות ממתחם העונש ההולם כאמור.

בע"פ 8501/09 **בוכרע נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (10.8.2010), אליו הפנתה הסנגורית, הפחית בית המשפט העליון בעונש בן 22 חודשי המאסר אשר הוטל על המערער בבית המשפט קמא ל-6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות. על פי כתב האישום באותו מקרה, לאחר שהמערער מילא שני בקבוקים בחומר דליק ושפך את תכולתם לתוך חנות, הוא הצית פיסת נייר והשליך אותה לתוך החנות. כתוצאה ממעשים אלה הוצתה אש ונגרם נזק רב לרכוש. כמו כן, נגרמו כוויות לכלבתו של המתלונן אשר שהתה במקום. בית המשפט העליון ציין כי ככלל, עבירות מסוג זה מצדיקות מאסר בפועל, אולם מקרה זה הוא אחד המקרים היוצאים מהכלל בהם יש מקום להימנע מהטלת עונש מאסר בכלא, ואחד המקרים החריגים המצדיקים התערבות בעונש, זאת בעיקר בהתחשב בהתפתחויות שאירעו מאז שניתן גזר הדין והנוגעות לתהליך הטיפול והשיקומי שעבר המערער. על אף החומרה שבמעשי המערער, השיקול השיקומי גובר על שיקולי הגמול וההרתעה.

לאחר ששקלתי את הפגיעה בערכים המוגנים, את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ואת מדיניות הענישה הנהוגה באתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם ביחס לעבירת ההצתה וההיזק לרכוש במזיד הינו בין 8 חודשי מאסר ל-36 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

הנאשם בן 45 גרוש ואב לנער בן 15 אשר ידע משברים רבים בחייו, כמפורט בתסקיר, וחרף זאת עלה בידו להתנהל באופן נורמטיבי ולגלות מעורבות הורית אחראית. בנסיבות חייו הקשות והחריגות **מנעוריו**, כמפורט בתסקיר, אך פלא הוא כיצד עלה בידו לתפקד, לקנות השכלה וידע ולעבוד לשביעות רצון מעבידיו. **כליאתו תסב נזק משמעותי לו ולבנו.**

הנאשם נטל אחריות והודה כבר בשלב החקירה במשטרה תוך הבעת צער על המעשה ואמפתיה למתלוננת. על אישיותו יעידו המכתבים שהוגשו מטעם ההגנה.

הנאשם אף היה נתון במעצר של ממש תקופה של למעלה מחודשיים ומאז הוא נתון בתנאים מגבילים של מעצר בית חלקי לצד חובת ליווי כל אימת שהוא יוצא ממעצר הבית.

6. הכרעה

לא קלה היא מלאכת גזירת הדין. אלה מול אלה ניצבים שיקולים כבדי משקל.

מחד, הנזק ופוטנציאל הנזק. המתלוננת העידה בפניי גם אודות המעגל השני של הנזק, תחושות החרדה ותיוגה כמי שמשתייכת לעולם העברייני. עוד במאזן החובה יש להדגיש כי אל לו לבית המשפט ליתן יד לתופעה של עשיית דין עצמית.

מאידך, הנסיבות חריגות ויוצאות דופן בכל היבט כמפורט לעיל. הירתמות הנאשם להליך הטיפול ותוצאותיו הינה נדבך חשוב ונוסף במאזן הזכות.

לאחר ששקלתי אלה מול אלה החלטתי ליתן משקל בכורה לתוואי השיקומי מכח סמכותי על פי סעיף 40 ד (א) לחוק.

דוחה ליום **28.7.2019** בשעה **08:30** לשם בחינת התאמת הנאשם לביצוע עבודות שירות.

ניתן ליצור קשר עם הנאשם באמצעות באת כוחו עו"ד אבישג כהן בטלפון 054-6224640 ובפקס 072-2816633.

על הנאשם להפקיד בגזברות בית משפט עד למועד הישיבה הנדחית סך 5,000 ₪ כפיצוי למתלוננת. מובהר בזאת לנאשם כי לאחר הישיבה הנדחית יתבקש להפקיד סך נוסף של 5,000 ₪.

העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, כ"ג אייר תשע"ט, 28 מאי 2019, במעמד הצדדים.